

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงกระบวนการบ้านหม้อโบราณ ปัจจัยการตลาด ของผู้ประกอบการและข้อมูลครัวเรือนของผู้ประกอบการบ้านหม้อในตำบลหารแก้ว อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ โดยการออกแบบสอบถามตามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 55 ราย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 60 ปีขึ้นไป จบการศึกษาระดับประถมศึกษา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 3,001-5,000 บาท ส่วนใหญ่สมรสแล้ว และมีอาชีพบ้านหม้อเป็นอาชีพหลัก

จากการศึกษาถึงอาชีพในการบ้านหม้อ พบว่าส่วนใหญ่จะสืบทอดมาจากครอบครัวและเป็นอาชีพที่ไม่ต้องลงทุนมาก ไม่ต้องออกไปทำงานต่างถิ่น เป็นภูมิปัญญาชาวบ้านและยังเป็นเอกลักษณ์ของชาวบ้านที่อยู่ในตำบลหารแก้ว อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ กระบวนการผลิตเป็นการใช้วัสดุที่เป็นธรรมชาติทั้งหมด ไม่ได้ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วย มีประกอบในการผลิตประกอบด้วย ดินเหนียว ทราย น้ำ ดินแดง ฟืน ฟาง ปูน ล้อตีที่เหลือเก็บจากการเผาครั้งก่อน มีการซึ่งรูปผลิตภัณฑ์ไว้บนแท่นที่ได้เตรียมไว้ เมื่อปั้นเสร็จแล้วจะนำมาตากแดดให้แห้งแล้วนำไปเผา ทางด้านการตลาดและช่องทางการจัดจำหน่ายส่วนใหญ่จะจำหน่ายให้กับพ่อค้าที่มารับซื้อเป็นประจำ ราคาขึ้นอยู่กับพ่อค้าเป็นส่วนใหญ่ และผู้ประกอบการไม่หาตลาดเอง ส่วนรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ เป็นรายได้ที่เพียงพอต่อการยังชีพเท่านั้น

This study aimed at studying the traditional pottery business in terms of the marketing factors and the household data of the entrepreneurs in Tambon Han Kaeo, Amphoe Hang Dong, Changwat Chiang Mai by using a questionnaire as a tool to collect information from 55 samples. After that the data was analyzed by statistical description.

The study results showed that most of the informants were female with an age of 60 years old and up whose education was at a primary education level. Most of them were married and took up pottery making as their main occupation with an average income of Bt.3,001 – 5,000 per month.

Most of the entrepreneurs learned the profession handed down from their ancestors and felt that this profession required only a small amount of investment without having to migrate to find a job outside their community. Moreover, pottery making was considered a type of folk wisdom and part of their identity. The production process required just natural materials and needed no modern technology. Materials consisted of clay, sand, water, red dirt, wood and straw for fuel and some ashes from previous firings. The clay was molded on a rotating pottery wheel and allowed to dry in the sun before firing. Marketing and distribution was done mainly through the merchants who came to buy the pottery at their places. The price was determined by the merchants and the entrepreneurs did not have to find a market themselves. The income from the pottery products was merely sufficient to sustain their lives.